

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (četrti senat)

z dne 16. aprila 2015*

„Ničnostna tožba — Policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah — Uvedba nadzornih ukrepov za novo psihoaktivno snov — Določitev pravne podlage — Pravni okvir, ki se uporablja od uveljavitve Lizbonske pogodbe — Prehodna ureditev — Izvedena pravna podlaga — Posvetovanje s Parlamentom“

V združenih zadevah C-317/13 in C-679/13,

katerih predmet sta ničnostni tožbi na podlagi člena 263 PDEU, vloženi 7. junija in 19. decembra 2013,

Evropski parlament, ki ga zastopajo F. Drexler, A. Caiola in M. Penčeva, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožeča stranka,

proti

Svetu Evropske unije, ki ga zastopata K. Pleśniak in A. F. Jensen, agenta,

tožena stranka,

ob intervenciji

Republike Avstrije, ki jo zastopa C. Pesendorfer, agentka,

intervenientka,

SODIŠČE (četrti senat),

v sestavi L. Bay Larsen (poročevalec), predsednik senata, K. Jürimäe, sodnica, J. Malenovský, M. Safjan, sodnika, in A. Prechal, sodnica,

generalni pravobranilec: N. Wahl,

sodni tajnik: V. Tourrès, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. novembra 2014,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 22. januarja 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: francoščina.

Sodbo

- 1 Evropski parlament s tožbama v zadevah C-317/13 in C-679/13 predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Sveta 2013/129/EU z dne 7. marca 2013 o uvedbi nadzornih ukrepov za 4-metilamfetamin (UL L 72, str. 11) in Izvedbenega sklepa 2013/496/EU Sveta z dne 7. oktobra 2013 o uvedbi nadzornih ukrepov za 5-(2-aminopropil)indol (UL L 272, str. 44) (v nadaljevanju: izpodbijana sklepa).

Pravni okvir

- 2 V uvodni izjavi 14 Sklepa 2005/387/PNZ z dne 10. maja 2005 o izmenjavi podatkov, oceni tveganja in nadzoru nad novimi psihoaktivnimi snovmi (UL L 127, str. 32) je navedeno:

„V skladu s členom 34(2)(c) [EU] se lahko ukrepi na podlagi tega sklepa sprejmejo s kvalificirano večino, saj so ti ukrepi nujni za njegovo izvajanje.“

- 3 Člen 1 tega sklepa določa:

„Ta sklep vzpostavlja mehanizem za hitro izmenjavo podatkov o novih psihoaktivnih snoveh. [...]

Ta sklep predvideva tudi ocenjevanje tveganj v zvezi s temi novimi psihoaktivnimi snovmi, da bi se omogočila uporaba ukrepov nadzora nad narkotičnimi in psihotropnimi snovmi v državah članicah tudi za nove psihoaktivne snovi.“

- 4 Člen 6 navedenega sklepa določa, da lahko Svet Evropske unije zahteva izdelavo poročila o oceni tveganja, povezanega z novo psihoaktivno snovjo.

- 5 Člen 8 tega sklepa, naslovljen „Postopek uvedbe nadzora nad določeno novo psihoaktivno snovjo“, določa:

„1. V roku šestih tednov od prejema poročila o oceni tveganja Komisija Svetu predloži pobudo, da se za novo psihoaktivno snov uvedejo nadzorni ukrepi. [...]

2. V primeru, ko Komisija meni, da ni potrebno, da predloži pobudo, da se za novo psihoaktivno snov uvedejo nadzorni ukrepi, lahko tako pobudo Svetu predloži ena ali več držav članic, po možnosti najkasneje v roku šestih tednov od datuma, ko je Komisija Svetu predložila svoje poročilo.

3. Svet na podlagi pobude, predložene v skladu z odstavkom 1 ali 2, na podlagi člena 34(2)(c) Pogodbe s kvalificirano večino odloči, ali se za novo psihoaktivno snov uvedejo nadzorni ukrepi.“

Izpodbijana sklepa

- 6 Sklep 2013/129, sprejet ob upoštevanju PDEU in Sklepa 2005/387, zlasti njegovega člena 8(3), v členu 1 določa, da se za novo psihoaktivno snov, 4-metilamfetamin, uvedejo nadzorni ukrepi v vsej Uniji.

- 7 Člen 2 tega sklepa določa, da države članice najpozneje do 17. marca 2014 sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi za to substanco uvedejo nadzorne ukrepe in kazenske sankcije, kot jih določa njihova zakonodaja.

- 8 Sklep 2013/496, prav tako sprejet ob upoštevanju PDEU in Sklepa 2005/387, zlasti njegovega člena 8(3), v členu 1 natančneje določa, da se za novo psihoaktivno snov, 5-(2-aminopropil)indol, uvedejo nadzorni ukrepi v vsej Uniji.

- 9 Člen 2 tega sklepa določa, da države članice najpozneje do 13. oktobra 2014 sprejmejo potrebne ukrepe, da za to substanco uvedejo nadzorne ukrepe in kazenske sankcije, kakor so določene v njihovi zakonodaji.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

- 10 Parlament Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijana sklepa razglasi za nična;
  - ohrani učinke teh sklepov do njune nadomestitve z novima aktoma in
  - Svetu naloži plačilo stroškov.
- 11 Svet Sodišču predlaga, naj:
- tožbo kot neutemeljeno zavrne;
  - ugovor nezakonnosti Sklepa 2005/387, ki je bil podan v teh tožbah, kot nedopusten ali vsaj kot neutemeljen zavrne;
  - podredno, v primeru razglasitve ničnosti izpodbijanih sklepov ohrani učinke teh sklepov do njune nadomestitve z novima aktoma in
  - Parlamentu naloži plačilo stroškov.
- 12 Predsednik Sodišča je s sklepom z dne 27. marca 2014 zadevi C-317/13 in C-679/13 združil za ustni postopek in izdajo sodbe.
- 13 Predsednik Sodišča je s sklepoma z dne 8. oktobra 2013 in 28. aprila 2014 Republiki Avstriji dovolil intervencijo v podporo predlogom Sveta v zadevah C-317/13 in C-679/13.

Tožba

- 14 Parlament v utemeljitev tožbama navaja dva tožbena razloga, ki se nanašata na uporabo razveljavljene ali nezakonite pravne podlage in na bistveno kršitev postopka zaradi nesodelovanja Parlamenta v postopku sprejemanja izpodbijanih sklepov.

Dopustnost nekaterih tožbenih razlogov oziroma trditve Parlamenta v zadevi C-679/13

Trditve strank

- 15 Svet meni, da je treba nekatere tožbene razloge oziroma trditve Parlamenta v zadevi C-679/13 zavrniti kot nedopustne, ker so nejasni in nenatančni. Taki naj bi bili tožbeni razlogi oziroma trditve, ki se nanašajo na uporabo člena 39(1) EU, uporabo razveljavljene pravne podlage, na kršitev načel pravne varnosti in institucionalnega ravnovesja in na dejstvo, da je bil z izpodbijanima sklepoma spremenjen bistveni element Sklepa 2005/387.

- 16 Parlament trdi, da je začetna vloga v zadevi C-679/13 dovolj jasna in natančna. Konkretnije, Parlament v zvezi s trditvijo, da izpodbijana akta spreminjata bistveni element Sklepa 2005/387, poudarja, da ni treba odločiti, ali gre za tak primer, saj ta okoliščina nikakor ne vpliva na postopek, po katerem bi bilo treba sprejeti Sklep 2013/496.

Presoja Sodišča

- 17 Spomniti je treba, da morajo biti v skladu s členom 120(c) Poslovnika Sodišča in zadevno sodno prakso v vsaki tožbi navedeni predmet spora, tožbeni razlogi in trditve ter povzetek teh tožbenih razlogov. Ta navedba mora biti dovolj jasna in natančna, da toženi stranki omogoča pripravo obrambe in Sodišču, da opravi nadzor. Iz tega izhaja, da morajo biti bistvene dejanske in pravne okoliščine, na katerih tožba temelji, skladno in razumljivo razvidne iz besedila tožbe in da morajo biti ti predlogi izraženi nedvoumno, da se prepreči, da bi Sodišče odločilo *ultra petita* ali da o očitku ne bi odločilo (glej v tem smislu sodbo Združeno kraljestvo/Svet, C-209/13, EU:C:2014:283, točka 30 in navedena sodna praksa).
- 18 V obravnavani zadevi je navedba prvih treh tožbenih razlogov oziroma trditev v tožbi v zadevi C-679/13, ki jim Svet očita pomanjkanje jasnosti in natančnosti, izpolnila te zahteve. Svetu je namreč omogočila pripravo obrambe v zvezi s temi tožbenimi razlogi oziroma trditvami, Sodišču pa izvedbo sodnega nadzora nad Sklepom 2013/496.
- 19 Glede zadnjega od teh tožbenih razlogov oziroma trditev je treba vsekakor ugotoviti, da je Parlament v odgovoru na tožbo priznal, da zakonitost Sklepa 2013/496 ni odvisna od utemeljenosti te trditve. Zato ne gre za tožbeni razlog oziroma trditev, o katerem bi Sodišče moralo odločiti.
- 20 Iz navedenega izhaja, da je treba ugovor nedopustnosti, ki se nanaša na pomanjkanje jasnosti ali in natančnosti nekaterih tožbenih elementov v zadevi C-679/13, zavriniti.
- 21 Zato je treba, če pravna podlaga akta določa postopek, po katerih ga je treba sprejeti (sodbi Parlament/Svet, C-130/10, EU:C:2012:472, točka 80, in Parlament/Svet, C-658/11, EU:C:2014:2025, točka 57), najprej preizkusiti prvi tožbeni razlog v zadevi C-317/13 in drugi tožbeni razlog v zadevi C-679/13, ki se nanašata na razveljavljeno ali nezakonito pravno podlago.

Prvi tožbeni razlog v zadevi C-317/13 in drugi tožbeni razlog v zadevi C-679/13: izbira razveljavljene oziroma nezakonite pravne podlage

Prvi del prvega tožbenega razloga v zadevi C-317/13 in drugega tožbenega razloga v zadevi C-679/13: izbira razveljavljene pravne podlage

– Trditve strank

- 22 Parlament trdi, da je sklicevanje na Pogodbo DEU v izpodbijanih sklepih presplošno, da bi lahko bila njuna pravna podlaga, in da člena 8(3) Sklepa 2005/387 ni mogoče šteti za pravo pravno podlago.
- 23 Ta določba naj bi bila namreč omejena na sklicevanje na člen 34(2)(c) EU, ki naj bi bil edina mogoča pravna podlaga za sprejetje izvedbenih ukrepov v okviru nekdanjega „tretjega stebra“.
- 24 Zato Parlament meni, da je pravna podlaga, ki jo je uporabil Svet, člen 34(2)(c) EU. Ker pa je bil ta člen 34 z Lizbonsko pogodbo razveljavljen, naj ne bi več mogel biti pravna podlaga za sprejetje novih aktov. Okoliščina, da se določba sekundarne zakonodaje sklicuje na navedeni člen 34, naj bi bila neupoštevna, saj bi bilo treba za to določbo šteti, da se zaradi uveljavitve Lizbonske pogodbe ne uporablja.

- 25 Svet pojasnjuje, da je izpodbijana sklepa sprejel na podlagi člena 8(3) Sklepa 2005/387 v povezavi s členom 9 Protokola (št. 36) o prehodni ureditvi (v nadaljevanju: Protokol o prehodni ureditvi). V zvezi s tem poudarja, da se izpodbijana sklepa ne nanašata niti na Pogodbo EU na splošno niti konkretno na člen 34(2)(c) EU.
- 26 Svet poleg tega trdi, da po razveljavitvi člena 34 EU sklicevanje na ta člen v členu 8(3) Sklepa 2005/387 nima več pravnih učinkov in da je zadnjenavedena določba postala samostojna pravna podlaga, ki Svetu zagotavlja izvedbene pristojnosti.

– Presoja Sodišča

- 27 Za preizkus utemeljenosti prvega dela prvega tožbenega razloga iz zadeve C-317/13 in drugega tožbenega razloga iz zadeve C-679/13 je treba določiti pravno podlago za sprejetje izpodbijanih sklepov.
- 28 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se ta sklepa ne sklicujeta na člen 34 EU in da njune uvodne izjave izrecno napotujejo na Pogodbo DEU in člen 8(3) Sklepa 2005/387.
- 29 Zato ob upoštevanju besedila izpodbijanih sklepov, v katerem mora biti zaradi izpolnitve obveznosti obrazložitve navedena njuna pravna podlaga (glej v tem smislu sodbo Komisija/Svet, C-370/07, EU:C:2009:590, točki 39 in 55), ni mogoče šteti, da ta sklepa temeljita na členu 34 EU.
- 30 Poleg tega je treba ugotoviti, da noben drug element izpodbijanih aktov ne kaže na to, da je želel Svet ta člen 34 uporabiti za pravno podlago teh sklepov.
- 31 Natančneje, sklicevanje člena 8(3) Sklepa 2005/387 na člen 34(2)(c) EU je s tega vidika neupoštevno, saj izrecna izbira Sveta, da v izpodbijanih sklepih ne navede zadnjenavedene določbe, ampak Pogodbo DEU in člen 8(3) Sklepa 2005/387, jasno kaže, da izpodbijana sklepa temeljita na zadnjenavedeni določbi kot taki.
- 32 Iz tega sledi, da razveljavitev člena 34 EU z Lizbonsko pogodbo izpodbijanimi sklepoma ne odvzema pravne podlage.
- 33 Na podlagi teh ugotovitev je treba prvi del prvega tožbenega razloga iz zadeve C-317/13 in drugega tožbenega razloga iz zadeve C-679/13 kot neutemeljen zavrnil.

Drugi del prvega tožbenega razloga iz zadeve C-317/13 in drugega tožbenega razloga iz zadeve C-679/13: izbira nezakonite pravne podlage

– Trditve strank

- 34 Parlament meni, da če je treba šteti, da je pravna podlaga izpodbijanih sklepov člen 8(3) Sklepa 2005/387, je ta določba nezakonita izvedena pravna podlaga, na kateri ni mogoče ustrezno utemeljiti teh aktov.
- 35 Iz sodne prakse Sodišča naj bi namreč izhajalo, da oblikovanje nezakonite izvedene pravne podlage, ki poenostavlja način sprejetje akta, ni v skladu s Pogodbami. Za to naj bi šlo v primeru člena 8(3) Sklepa 2005/387, saj naj ta ne bi določal posvetovanja s Parlamentom, čeprav je bilo za sprejetje izvedbenega ukrepa za ta sklep to predpisano s členom 39 EU.

- 36 Člen 8(3) Sklepa 2005/387 naj se tako po uveljavitvi Lizbonske pogodbe ne bi uporabljal in naj bi določal nedovoljeno odstopanje od postopka, ki ga je ta pogodba uvedla za sprejetje novih aktov. Tako odstopanje naj v skladu s členom 9 Protokola o prehodni ureditvi, ki določa le, da akti nekdanjega „tretjega stebra“ z uveljavitvijo navedene pogodbe niso samodejno razveljavljeni, ne bi bilo dopustno.
- 37 Svet primarno prereka dopustnost ugovora nezakonnosti člena 8(3) Sklepa 2005/387, ki ga je podal Parlament. V zvezi s tem trdi, da so v skladu s členom 10(1) Protokola o prehodni ureditvi pristojnosti Sodišča glede tega sklepa do 1. decembra 2014 ostale take, kot so bile pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe. Takrat veljavni člen 35(6) EU pa naj ne bi določal možnosti, da Parlament vloži ničnostno tožbo zoper akt, ki je bil sprejet v okviru nekdanjega „tretjega stebra“, kakršen je navedeni sklep. Zaradi nepristojnosti Sodišča na tem področju naj bi bilo treba ugovor nezakonnosti, ki ga je podal Parlament, razglasiti za nedopusten.
- 38 Svet podredno navaja, da je bil člen 8(3) Sklepa 2005/387 ob njegovem sprejetju v skladu s Pogodbo EU. Ta določba naj bi bila omejena na določitev uporabe postopka iz člena 34(2)(c) in naj ne bi uvedla postopka *sui generis*, pri katerem je posvetovanje Parlamenta izključeno.
- 39 Glede učinkov uveljavitve Lizbonske pogodbe Svet trdi, da se z razlago člena 9 Protokola o prehodni ureditvi, ki jo predlaga Parlament, onemogoča vsakršna možnost sprejetja izvedbenih ukrepov, določenih v aktih nekdanjega „tretjega stebra“, kar je v bistvu položaj, ki so ga izdajatelji Pogodb želeli preprečiti.

– Presoja Sodišča

- 40 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča mora izbira pravne podlage akta Evropske unije temeljiti na objektivnih dejstvih, ki jih je mogoče sodno preizkusiti, med katerimi sta cilj in vsebina tega akta (sodba Komisija/Parlament in Svet, C-43/12, EU:C:2014:298, točka 29 in navedena sodna praksa).
- 41 V zvezi s tem je treba ugotoviti, da se stranki strinjata glede razmerja med členom 8(3) Sklepa 2005/387 in ciljem oziroma vsebino izpodbijanih sklepov. Vendar Parlament izpodbija zakonitost te določbe s tem, da trdi, da v primerjavi s postopkom, ki ga v ta namen določajo Pogodbe, ta določba poenostavlja način sprejetja izvedbenih ukrepov Sklepa 2005/387.
- 42 Iz sodne prakse Sodišča namreč izhaja, da ker so pravila o izražanju volje institucij Unije določena v Pogodbah in z njimi ne morejo razpolagati niti države članice niti institucije, saj je mogoče le s Pogodbami v posebnih primerih pooblastiti institucijo, da spremeni z njimi uveden postopek odločanja. Če bi torej instituciji priznali možnost ustvarjanja izvedenih pravnih podlag v smislu bodisi otežitve bodisi poenostavitve načina sprejetja akta, bi s tem instituciji dodelili zakonodajno pooblastilo, ki presega pooblastilo iz Pogodb (glej sodbo Parlament/Svet, C-133/06, EU:C:2008:257, točke od 54 do 56).
- 43 Ta rešitev, ki je bila glede izvedene pravne podlage, ki omogoča sprejetje zakonodajnih aktov, podana v sodbi Parlament/Svet (C-133/06, EU:C:2008:257), se mora uporabiti tudi za pravno podlago, ki je določena v aktu sekundarne zakonodaje in na podlagi katere je mogoče sprejeti izvedbene ukrepe za ta akt z otežitvijo ali poenostavijo načina sprejetja takih ukrepov, določenega v Pogodbah.
- 44 Čeprav je namreč res, da Pogodbe določajo, da Parlament in Svet določita nekatera pravila o tem, kako Komisija izvaja izvedbena pooblastila, pa velja tudi, da posebna pravila o sprejetju izvedbenih ukrepov, določena v Pogodbah, zavezujejo institucije enako kot tista o sprejetju zakonodajnih aktov, in da ta pravila torej ne smejo biti v nasprotju z akti sekundarne zakonodaje.

- 45 Ker je treba zakonitost akta Unije presojati glede na dejanske in pravne okoliščine, ki so obstajale na dan sprejetja tega akta (glej po analogiji sodbe Gualtieri/Komisija, C-485/08 P, EU:C:2010:188, točka 26, Schindler Holding in drugi/Komisija, C-501/11 P, EU:C:2013:522, točka 31, in Schaible, C-101/12, EU:C:2013:661, točka 50), je treba v teh okoliščinah zakonitost člena 8(3) Sklepa 2005/387 presojati ob upoštevanju določb, s katerimi je bilo na dan sprejetja tega sklepa urejeno izvajanje splošnih aktov na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, in sicer členov 34(2)(c) EU in 39(1) EU.
- 46 Iz teh določb izhaja, da Svet, ki odloča s kvalificirano večino, po posvetovanju s Parlamentom sprejme ukrepe, ki so potrebni za izvajanje sklepov, ki so bili sprejeti v okviru naslova o policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah.
- 47 V zvezi s tem je sicer treba ugotoviti, da besedilo člena 8(3) Sklepa 2005/387 ne določa, da se mora Svet pred sprejetjem izvedbenih ukrepov za ta sklep, določenih v tem členu, posvetovati s Parlamentom.
- 48 Vendar iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je treba besedilo sekundarne zakonodaje Unije razlagati, če je le mogoče, v smislu njegove skladnosti z določbami Pogodb (sodba Efir, C-19/12, EU:C:2013:148, točka 34 in navedena sodna praksa).
- 49 Zato je treba – glede na to, da po eni strani izhaja obveznost razlage akta sekundarne zakonodaje v skladu s primarno zakonodajo iz splošnega razlagalnega načela, v skladu s katerim je treba določbo, če je le mogoče, razlagati tako, da se ne vzbuja dvom o njeni zakonitosti (glej v tem smislu sodbi Sturgeon in drugi, C-402/07 in C-432/07, EU:C:2009:716, točki 47 in 48, in Preveritev Komisija/Strack, C-579/12 RX-II, EU:C:2013:570, točka 40), in da je po drugi strani treba zakonitost člena 8(3) Sklepa 2005/387 zaradi razlogov, navedenih v točki 45 te sodbe, presojati zlasti ob upoštevanju člena 39(1) EU – to prvo določbo razlagati v skladu z zadnjo določbo.
- 50 Zato je treba člen 8(3) Sklepa 2005/387 v skladu s členom 39(1) EU razlagati tako, da lahko Svet na njegovi podlagi sprejme akt za uvedbo nadzornih ukrepov za novo psihoaktivno snov le po posvetovanju s Parlamentom. Iz tega sledi, da je treba zavriniti trditev Parlamenta, da prvonavedena določba s tem, da ne določa obveznosti posvetovanja z njim, v primerjavi s postopkom, ki ga v ta namen določa Pogodba EU, uvaja poenostavljen način sprejetja izvedbenih ukrepov.
- 51 Glede trditev Parlamenta o neskladnosti člena 8(3) Sklepa 2005/387 s postopkovnimi pravili, ki se uporabljajo po uveljavitvi Lizbonske pogodbe, je treba ugotoviti, da Protokol o prehodni ureditvi vsekakor vsebuje določbe, ki se izrecno nanašajo na pravno ureditev, ki se po uveljavitvi te pogodbe uporablja za sklepe, ki so bili na podlagi Pogodbe EU sprejeti pred njeno uveljavitvijo.
- 52 Tako člen 9 tega protokola določa, da taki akti obdržijo svoj pravni učinek, dokler niso razveljavljeni, razglašeni za nične ali spremenjeni zaradi izvajanja Pogodb.
- 53 Ta člen je treba razlagati ob upoštevanju prve uvodne izjave navedenega protokola, ki pojasnjuje, da je treba zaradi ureditve prehoda iz institucionalnih določb Pogodb, veljavnih pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, na določbe iz navedene pogodbe določiti prehodne določbe.
- 54 Glede na to, da je bil z Lizbonsko pogodbo pomembno spremenjen institucionalni okvir policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, je treba člen 9 Protokola o prehodni ureditvi, kakor ugotavlja generalni pravobranilec v točki 45 sklepnih predlogov, razumeti tako, kot da se želi z njim zlasti zagotoviti, da se lahko akti, sprejeti v okviru tega sodelovanja, kljub spremembi institucionalnega okvira navedenega sodelovanja še naprej učinkovito uporabljajo.

- 55 Ravno s sprejetjem trditve Parlamenta, da bi se s tem, da so bili z Lizbonsko pogodbo razveljavljeni posebni postopki sprejemanja izvedbenih ukrepov na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, onemogočilo sprejetje takih ukrepov, preden bi bili v okviru tega sodelovanja sprejeti splošni akti spremenjeni tako, da bi bili usklajeni z Lizbonsko pogodbo, bi se otežilo oziroma preprečilo učinkovito izvajanje teh aktov, s čimer bi se ogrozilo tudi uresničevanje ciljev, ki jim sledijo izdajatelji Pogodb.
- 56 Poleg tega bi razlaga člena 9 Protokola o prehodni ureditvi, ki jo predlaga Parlament, v skladu s katero ta člen pomeni le, da akti o policijskem in pravosodnem sodelovanju v kazenskih zadevah z uveljavitvijo Lizbonske pogodbe niso samodejno razveljavljeni, temu členu odvzela polni učinek.
- 57 Iz tega sledi, da določba akta, ki je bil pravilno sprejet na podlagi Pogodbe EU pred uveljavitvijo Lizbonske pogodbe, s katero je določen način sprejetja izvedbenih ukrepov za ta akt, ohrani pravne učinke, dokler ni razveljavljena, razglašena za nično ali spremenjena, in je na njeni podlagi mogoče sprejeti izvedbene ukrepe po postopku, ki ga določa.
- 58 V teh okoliščinah na podlagi dejstva, da člen 8(3) Sklepa 2005/387 v primerjavi s postopkom, ki je v ta namen določen s Pogodbo DEU, določa poenostavljen ali otežen način sprejetja izvedbenih ukrepov, ni mogoče zaključiti, da pomeni ta določba nezakonito izvedeno pravno podlago, katere uporabo bi bilo treba izključiti na podlagi ugovora nezakonnosti.
- 59 Zato je treba v teh okoliščinah drugi del prvega tožbenega razloga iz zadeve C-317/13 in drugega tožbenega razloga iz zadeve C-679/13 zavrniti kot neutemeljena, ne da bi bilo treba odločiti o njuni dopustnosti (glej po analogiji sodbi Francija/Komisija, C-233/02, EU:C:2004:173, točka 26, in Komninou in drugi/Komisija, C-167/06 P, EU:C:2007:633, točka 32), in torej tožbena razloga v celoti zavrniti.

Drugi tožbeni razlog v zadevi C-317/13 in prvi tožbeni razlog v zadevi C-679/13: bistvena kršitev postopka

Trditve strank

- 60 Parlament trdi, da bi se bilo treba ob predpostavki, da se ureditev, ki je veljala pred Lizbonsko pogodbo, v obravnavani zadevi še naprej uporablja, z njim posvetovati v skladu s členom 39(1) EU.
- 61 Svet pa meni, da člen 8(3) Sklepa 2005/387 ne določa nikakršnega sodelovanja Parlamenta pri sprejemanju izpodbijanih aktov in da se po razveljavitvi člena 39 EU z Lizbonsko pogodbo s Parlamentom pri sprejemanju izvedbenih ukrepov za ta sklep ni treba več posvetovati.
- 62 Člen 10(1) Protokola o prehodni ureditvi naj bi tak pristop potrjeval, saj med določbami, katerih učinki se po uveljavitvi Lizbonske pogodbe ohranijo, člen 39 EU ni naveden. Vključitev obveznosti posvetovanja s Parlamentom v postopku sprejemanja bi poleg tega v postopek, določen s členom 291 PDEU, vnesla element, ki v njem ni predviden, in bi tako ogrozila z Lizbonsko pogodbo vzpostavljeno institucionalno ravnovesje.

Presoja Sodišča

- 63 Spomniti je treba, da je posvetovanje s Parlamentom v primerih, določenih z veljavnimi pravili prava Unije, bistvena postopkovna zahteva, katere nespoštovanje povzroči ničnost zadevnega akta (glej v tem smislu sodbi Parlament/Svet, C-65/93, EU:C:1995:91, točka 21, in Parlament/Svet, C-417/93, EU:C:1995:127, točka 9).

- 64 Zato je treba – glede na to, da je iz odgovora na prvi tožbeni razlog iz zadeve C-317/13 in drugi tožbeni razlog iz zadeve C-679/13 razvidno, da je lahko Svet izpodbijana akta veljavno utemeljil na členu 8(3) Sklepa 2005/387 – ugotoviti, ali se je treba pred sprejetjem akta na podlagi te določbe posvetovati s Parlamentom.
- 65 V zvezi s tem iz ugotovitev, navedenih v točkah od 50 do 57 te sodbe, izhaja, da člen 8(3) Sklepa 2005/387, razlagan v skladu s členom 39(1) EU, ohrani pravne učinke, dokler ni razveljavljen, razglašen za ničnega ali spremenjen, in da omogoča sprejetje izvedbenih ukrepov po v njem določenem postopku. Vendar pa se mora Svet pred uvedbo nadzornih ukrepov za novo psihoaktivno snov posvetovati s Parlamentom.
- 66 V nasprotju s trditvami Sveta razveljavitev člena 39(1) EU z Lizbonsko pogodbo ne sme ogroziti te obveznosti posvetovanja s Parlamentom.
- 67 Ob upoštevanju ugotovitev, navedenih v točki 49 te sodbe, razveljavitev člena 39(1) EU po sprejetju člena 8(3) Sklepa 2005/387 namreč ne more izničiti obveznosti, da se zadnjenavedena določba razlaga v skladu s členom 39(1) EU.
- 68 Prav tako dejstvo, da člen 291 PDEU ne določa obveznosti posvetovanja s Parlamentom, ni upoštevno glede na to, da pomeni obveznost posvetovanja s Parlamentom enega od pravnih učinkov Sklepa 2005/387, ki se je na podlagi člena 9 Protokola o prehodni ureditvi ohranil po uveljavitvi Lizbonske pogodbe, kakor je razloženo v točki 57 te sodbe.
- 69 Nesporno je namreč, da je Svet izpodbijana sklepa sprejel brez predhodnega posvetovanja s Parlamentom.
- 70 Iz tega sledi, da sta drugi tožbeni razlog iz zadeve C-317/13 in prvi tožbeni razlog iz zadeve C-679/13 utemeljena in je torej treba izpodbijana sklepa razglasiti za nična.

Predlog za ohranitev učinkov izpodbijanih sklepov

- 71 Tako Parlament kot Svet Sodišču predlagata, naj v primeru razglasitve ničnosti izpodbijanih aktov ohrani njune učinke, dokler ne bosta nadomeščena z novima aktoma.
- 72 V zvezi s tem je treba spomniti, da lahko Sodišče na podlagi člena 264, drugi odstavek, PDEU, če meni, da je to potrebno, določi tiste učinke akta, ki je razglašen za ničnega, ki jih je treba šteti za dokončne.
- 73 V obravnavani zadevi bi razglasitev ničnosti izpodbijanih aktov brez ohranitve njunih učinkov lahko ogrozila učinkovitost nadzora nad psihoaktivnimi snovmi, določenimi v teh sklepih, in torej varstvo javnega zdravja. Čeprav Parlament predlaga razglasitev ničnosti teh sklepov zaradi bistvene kršitve postopka, pa ne prereka niti njunih ciljev niti njune vsebine.
- 74 Zato je treba učinke izpodbijanih sklepov do uveljavitve novih aktov, ki ju bosta nadomestila, ohraniti.

Stroški

- 75 V skladu s členom 138(1) Poslovnika Sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Ker je Parlament predlagal, naj se plačilo stroškov naloži Svetu, in ker ta s predlogi ni uspel, se mu naloži plačilo stroškov.
- 76 V skladu s členom 140(1) Poslovnika nosi Republika Avstrija svoje stroške.

Iz teh razlogov je Sodišče (četrti senat) razsodilo:

- 1. Sklep Sveta 2013/129/EU z dne 7. marca 2013 o uvedbi nadzornih ukrepov za 4-metilamfetamin in Izvedbeni sklep 2013/496/EU Sveta z dne 7. oktobra 2013 o uvedbi nadzornih ukrepov za 5-(2-aminopropil)indol se razglasita za nična.**
- 2. Učinki Sklepa 2013/129 in Sklepa 2013/496 se ohranijo do uveljavitve novih aktov, s katerima bosta nadomeščena.**
- 3. Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov.**
- 4. Republika Avstrija nosi svoje stroške.**

Podpisi